

De mol: een bezig baasje in de winter.

De wat oudere lezer zal hem zeker nog kennen: Momfer de Mol. Een personage uit 'De Fabeltjeskrant'. De zonnebril dragende, sigaren rokende Monfer was door zijn gekuch, zijn Limburgse accent en zijn mompelende manier van spreken voor zijn mededieren vaak moeilijk te volgen.

De mollen in het veld zijn nog goed te volgen.

Zolang het niet streng gaat vriezen duiken er nog overal in tuinen, weilanden en bermen verse molshopen op. Dit is het werk van misschien wel het meest onzichtbare zoogdier van Nederland: de mol. Een mol graaft oppervlakkige en diepe gangen (tot wel een meter). Bij het graven ontstaan de bekende molshopen. Hier wordt het overtollige zand uit de dieperliggende gangen naar buiten gewerkt. De totale lengte van het gegraven gangenstelsel kan wel 60 meter bedragen. De gangen dienen als een soort vallen voor ongewervelde dieren. Iedere dag struint de mol zijn gangenstelsel af en verschalkt hij de dieren die erin gevallen zijn. Het belangrijkste voedsel is de regenworm, maar ook larven, insecten en slakken staan op zijn menu. Het zal duidelijk zijn dat mollen geen winterslaap houden. Toch bereiden ze zich voor op de winter. Dit doen ze door in de herfst en winter een voorraadjie regenwormen aan te leggen. Om ervoor te zorgen dat ze altijd verse wormen hebben gebruiken ze een speciale techniek. Ze bijten de wormen op een zodanige manier dat ze niet meer weg kunnen kruipen, maar ook niet doodgaan. Op die manier maken ze een soort 'bal' van bewusteloze regenwormen, die ze indien nodig aan kunnen spreken.

Tekst Lambert Winkelmolen

Opmerkingen, vragen, ideeën. Ga naar: <https://stichtingnieuwewarande.nl>